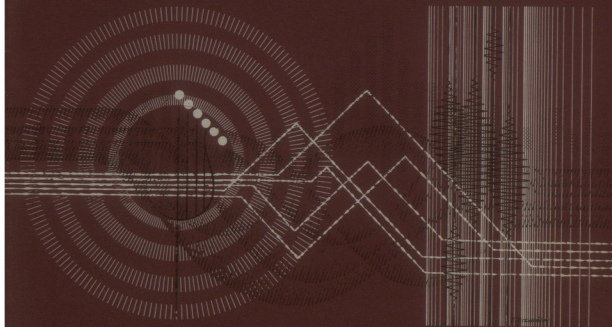
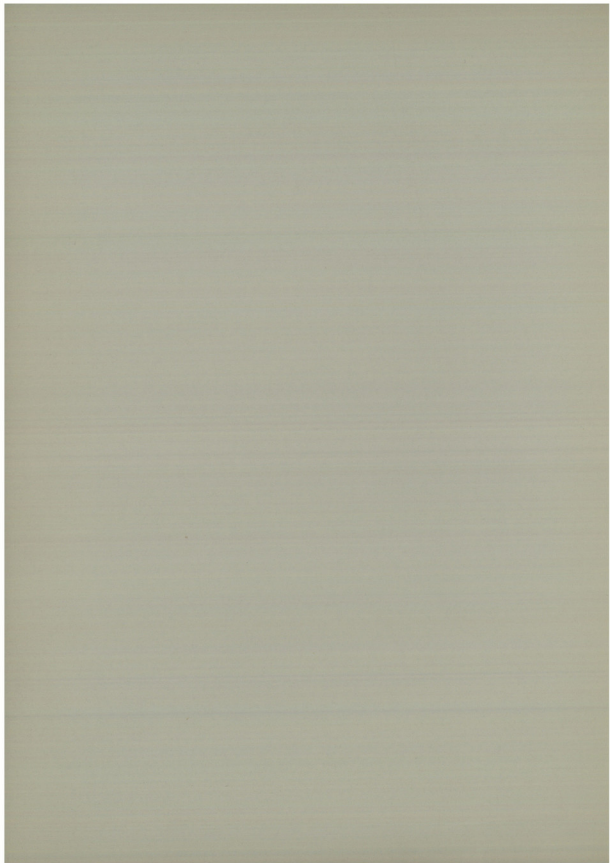

ΚΡΑΤΙΚΗ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΑΘΗΝΩΝ

ΧΕΙΜΕΡΙΝΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ 1974-1975

2

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ & ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ - REX

13η ΣΥΝΑΥΛΙΑ

ΔΕΥΤΕΡΑ 24 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1975 ΩΡΑ 20.30

★

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΥΡΑΤ

ΣΟΛΙΣΤ
PIERRE SANCAN (πιάνο)

★

33η ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ 1974 - 1975

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΥΡΑΤ

Γεννήθηκε στο Βόλο το 1950 κι από μικρός έδειξε έφεση για τή μουσική.

Σέ ηλικία 13 χρονών άρχισε μαθήματα στό Έθνικό Όδειο μέ καθηγητάς τούς κ.κ. Γεώργιο Βώκο (θεωρητικά, άρμονία, όργανογνώσια κλπ.), Μάριο Λάσκαρη (πίανο) και Σωτήριο Ταχιάτη (βιολοντσέλο). Τό 1966 άναδεικνύεται και βραβεύεται στό μάθημα Διευθύνσεως Όρχήστρας πού έλαβε χώρα στό Σαντιάγο ντέ Κομποστέλα τής Ισπανίας και στίς 13 Αυγούστου άνεβαίνει για πρώτη φορά στό πόντιουμ και έκτελεί μέ τήν Όρχήστρα Ραδιοφωνίας και Τηλεοράσεως τής Μαδρίτης τήν 5η Συμφωνία τού Μπετόβεν.

Συνεχίζει τίς σπουδές του στό Παρίσι μέ τήν Nadia Boulanger και τόν Igor Markevitch.

Τό 1970 στό πλαίσιο τού Φεστιβάλ μουσικής τού Midem διευθύνει στίς Κάννες μέ έπιτυχία μία συναυλία τής Όρχήστρας τής Όπερας τού Μόντε-Κάρλο μέ σολίστ τόν βιολονίστα Η. Szezyng. Η συναυλία αύτη πού μετεδόθη άπό τήν γαλλική τηλεόραση, μαγνητοσκοπήθηκε κι άναμεταδίδεται έκτοτε συχνά άπό τήν τηλεόραση τής Γαλλίας και άλλων χωρών τής Εύρώπης. Η Γαλλική Κυβέρνηση τού χορηγεί ύποτροφία και συνεχίζει τίς σπουδές του μέ τόν Max Deutsch πού τόν προσλαμβάνει βοηθό του στη διεύθυνση τής μορφωτικής όργανώσεως "Les Grands Concerts de la Sorbonne".

Ένωίνει ύπό τήν μπαγκέτα του πολλούς νέους ταλαντούχους μουσικούς και διοργανώνει μία συμφωνική όρχήστρα δωματίου μέ τήν όποian δίνει συναυλίες στό Παρίσι και διάφορες μεγάλες πόλεις τής Γαλλίας, μέ διάφορα έργα μεταξύ τών όποιων "L'Homme du Soldat" τού Stravinsky (1971) και "Pierrot Lunaire" τού Schönberg.

Στήν Έλλάδα διήυθνε άρκετές συναυλίες μέ τήν Συμφωνική Όρχήστρα τού ΕΙΡΤ και τήν Κρατική Όρχήστρα Θεσσαλονίκης, η τελευταία άπό τίς όποιες ήταν στίς 9 Δεκεμβρίου 1974.

"Ήδη για τό 1975 έχει προγραμματίσει συναυλίες στή Ν. Κορέα, τό Χόνγκ-Κόνγκ, τό Στρασβούργο και άλλες πόλεις θά μετάσχει δέ μέ τήν Όρχήστρα του στό Φεστιβάλ τού Chimay (Βέλγιο) και στό Φεστιβάλ Estival τού Παρισιού.

PIERRE SANCAN

Ό Pierre Sancan άρχισε τήν πιανιστική καριέρα του τό 1947 και οι έμφάνσεις του (κάθε χρόνο φάνουν τίς 120 περίπου) καλύπτουν όλόκληρο τόν κόσμο. Τό 1956 διαδέχθηκε τόν καθηγητή του Yves Nat στήν θέση τού καθηγητού τού Conservatoire National Supérieur de Musique στό Παρίσι. Παράλληλα μέ τήν πιανιστική και παιδαγωγική του δραστηριότητα ό Pierre Sancan έχει νά έπίδειξη και αξιόλογο συνθετικό έργο (Μπαλέτα: "Refflets" και "Les Fourmis", ή όπερα "Ondine", Κοντοέρτο για πιάνο και όρχήστρα, Συμφωνία για έγχορδα κ.ά.).

Άπό τό 1970 ό Pierre Sancan έκαμε πολλές περιοδείες στόν Καναδά, Άνω Άνατολή, ΕΣΣΔ και άλλες χώρες τής Εύρώπης. Άξίζει άκόμη νά αναφερθί ή έγγραφη σέ δίσκους όλων τών έργων για βιολοντσέλλο και πιάνο τού Beethoven άπό τό Duo Andre Navarra - Pierre Sancan.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

1. W.A. MOZART (1756-1791).

Συμφωνία αριθμ. 36 σε ντό μείζονα Κ.Υ. 425 («του Λίντς»)

- I. Adagio - Allegro spiritoso
- II. Poco Adagio
- III. Menuetto
- IV. Presto

2. W.A. MOZART (1756-1791)

Κοντσέρτο για πιάνο και ορχήστρα σε ρε ελάσσονα Κ.Υ. 466

- I. Allegro
- II. Romance
- III. Rondo (Allegro assai)

Σολίστ: Pierre Sancan

Διάρκειμα 10'

3. J. SIBELIUS (1865-1957)

Συμφωνία αριθμ. 2 σε ρε μείζονα έργον 43

- I. Allegretto
- II. Tempo Andante, ma rubato
- III. Vivacissimo
- IV. Finale: Allegro moderato

Πιάνο συναυλίας: Steinway & Sons

Χορδιστής πιάνου: Νέστωρ Ταχιάτης

W.A. Mozart

(1756-1791)

σὲ Ντὸ μείζονα

(Κ.Υ. 425)

«τοῦ Λίντς»

Ἡ Συμφωνία ἀρ. 36 σὲ Ντὸ μείζονα τοῦ Μότσαρτ, εἶναι γνωστὴ στοὺς μουσικοὺς μὲ τὴν προσωνομία «Συμφωνία τοῦ Λίντς». Πρόκειται γιὰ τὴν συμφωνία ἐκείνη πού ἔγραψε ὁ Μότσαρτ, μέσα σὲ λίγο χρονικὸ διάστημα κατὰ τὸ ταξίδι του στὸ Λίντς τὸ καλοκαίρι τοῦ 1783 καὶ κατὰ παράκλησι τῆς ἐκεῖ Μουσικῆς Ἑταιρείας.

Ἡ Συμφωνία αὐτὴ φέρει φανερά ἴχνη τῆς ἐπιδράσεως τοῦ Χάϋδν. Εἶναι ἔργο δροσερὸ καὶ ἀξιέραστο καὶ θυμίζει τὴ μεγάλη ἐκείνη περίοδο τοῦ διδασκάλου, κατὰ τὴν ὁποῖαν ἐδημιούργησε τὰ ἀπαράμιλλα ἀριστουργήματα «Δὸν Ζουάν», «Συμφωνία τοῦ Διὸς» κλπ. Ἐπίδρασι τοῦ Χάϋδν, ἀναγνωρίζει κανεὶς στὸ πρῶτο μέρος καὶ ὄχι μόνο στὴν πλατειά, τὴν γεμάτη θάθος εἰσαγωγή ἀλλὰ καὶ στὴν ἀνάπτυξι πού — κατὰ τὸ σύστημα τοῦ Χάϋδν — ἐκπορεύεται ἀπὸ ἓνα θέμα καὶ πάνω σ' αὐτὸ προχωρεῖ. Ἡ ἴδια μέθοδος ὑπάρχει καὶ στὸ Adagio. Ἀλλὰ καὶ ἄλλα ἴχνη τοῦ Χάϋδν ὑπάρχουν, ὅπως ἡ ἀπότομη μετάβασις ἀπὸ τὸ «πίانو» στὸ «φόρτε», οἱ ὠραίες, κατὰ τὸν τρόπο τοῦ Χάϋδν, στροφές τῆς μελωδίας, ἰδιορρυθμίες στὴν ἐνορχήστρωσι, ἀπροσδόκητοι τονισμοὶ καὶ μεταπτώσεις.

Μὲ τὴν Συμφωνία τοῦ «Λίντς» καὶ μὲ τίς τρεῖς τελευταῖες ἀδελφές τῆς, σὲ Μι ὕφεισι, Σὸλ ἐλάσσονα καὶ τοῦ «Διὸς» ἐμφανίζεται ἡ ἀπόλυτη ἀτομικότης τοῦ Μότσαρτ, πού ἀποτελεῖται ἀπὸ κράμα παιδικῆς ἀφελείας καὶ σοβαρότητος.

Γ. Σ.

W.A. Mozart

(1756-1791)

Κοντσέρτο γιὰ πιάνο σὲ

ρὲ ἐλάσσονα, Κ.Υ. 466

(1785)

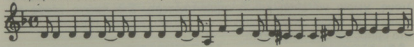
Τὰ κοντσέρτα τοῦ Μότσαρτ κατέχουν μιὰ ἀσυνήθιστα ψηλὴ θέση τόσο στὴ μουσικὴ παραγωγή τοῦ συνθέτη, ὅσο καὶ στὴν ἱστορία τῆς ἴδιας τῆς μορφῆς: τὰ καλύτερα ἀπ' αὐτὰ συγκρίνονται μόνο μὲ τίς καλύτερες συμφωνίες του, ἐνῶ ταυτόχρονα ἀναπτύσσουν μὲ ἀποφασιστικὰ θήματα τὸ μουσικὸ καὶ τὸ τεχνικὸ περιεχόμενο τοῦ κλασικοῦ κοντσέρτου.

Τὸ 1785, καὶ μέσα στὸ ἐλάχιστο χρονικὸ διάστημα τῶν τριῶν ἐβδομάδων, ὁ Μότσαρτ ἔγραψε τρία ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα κοντσέρτα του γιὰ πιάνο: σὲ ρὲ ἐλάσσονα (KV 466), σὲ ντὸ μείζονα (KV 467) καὶ σὲ μι ὕφειση μείζονα (KV 482). Τὸ πρῶτο ἀπὸ τὰ παραπάνω φαίνεται ὅτι ὑπῆρξε τόσο δημοφιλὲς στὴν ἐποχὴ του, ὅσο καὶ σήμερα

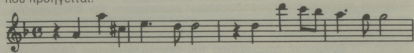
4

(ο Μπετόβεν συνέθεσε μία καντέντσα για το πρώτο και μία για το τελευταίο μέρος). Το κοντσέρτο αυτό διακρίνεται για τη δραματική του δύναμη (σε ένα μόνο ακόμη κοντσέρτο για πιάνο ο Μότσαρτ χρησιμοποιεί ελάσσονα τρόπο) και την έκφραστική του άμεσότητα.

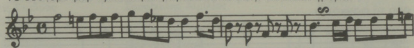
Στην αρχή του πρώτου μέρους η όρχηστρα εκθέτει τα δύο θέματα· οι αντίχρονισμοί του κύριου θέματος δίνουν από την πρώτη στιγμή το δραματικό τόνο που επικρατεί σ' ολόκληρο το μέρος:

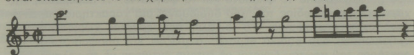
Το δεύτερο θέμα είναι χτισμένο επάνω σε μιά αντίστοιχη αρμονική ακολουθία στη σχετική μείζονα. Στην επανάληψη το πιάνο δεν αρχίζει άμεσα με το πρώτο θέμα αλλά με ένα αυτόνομο επεισόδιο που προηγείται.

Το δεύτερο μέρος είναι μιὰ ρομάντσα που εξελίσσεται ήρεμα:

Η ποιητική ατμόσφαιρα διαλύεται με ένα ζωηρό επεισόδιο του πιάνου και των Ξύλινων, για να ξαναγυρίσει άμεσα μετά. Το φινάλε είναι ένα ροντό με δύο κύρια θέματα· το πρώτο προαναγγέλλει το αντίστοιχο φινάλε της συμφωνίας σε σόλ ελάσσονα, ενώ το δεύτερο είναι όπωςσδήποτε το πιο χαρούμενο ολόκληρης της συμφωνίας:

Jean Sibelius

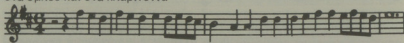
(1865-1957)

Συμφωνία αρ. 2 σε ρε
μείζονα, Έργ. 43 (1901)

Η μουσική στις Σκανδιναβικές χώρες επηρεάστηκε περισσότερο από το «τευτονικό στυλ» και λιγότερο από το «σλαβικό», με το οποίο όμως συγγενεύει στα έθνικορομαντικά χαρακτηριστικά. Από την αρχή της δημιουργικής του σταδιοδρομίας ο Σιμπέλιους κινείται σ' αυτό το κλίμα του ρομαντικού μουσικού έθνικισμού, χωρίς όμως να χρησιμοποιεί αυτούσιες λαϊκές μελωδίες, με μοναδική ίσως εξαίρεση το συμφωνικό του ποίημα «Φιλλανδία»· σταδιακά ωστόσο εγκαταλείπει τη ρομαντική αισθητική και δημιουργεί ένα μουσικό ιδίωμα έντελως διατονικό αλλά και απόλυτα προσωπικό.

Ο προσανατολισμός αυτός στη μουσική του γλώσσα συμπίπτει με μία γενικότερη στροφή του προς τη φόρμα της συμφωνίας: ο Σιμπέλιους χρησιμοποιεί τη μορφή αυτή μ' ένα τρόπο αύστηρο και λιτό. Οι επτά συμφωνίες του παρ' όλη την ποικιλία τους χρησιμοποιούν συμπυκνωμένες μουσικές ιδέες με οικονομία και εύρηματικότητα.

Η συμφωνία άρ. 2 είναι μία από τις δημοφιλέστερες του Σιμπέλιους, χωρίς να είναι και η σημαντικότερη. Στο πρώτο μέρος το βουκολικό κύριο θέμα εμφανίζεται ολοκληρωμένο από την αρχή στα όμποε και στα κλαρινέττα

ένω το δεύτερο θέμα ολοκληρώνεται στην ανακεφαλαίωση αφού τα διάφορα στοιχεία του τροφοδοτήσουν μεμονωμένα την επεξεργασία· τὸ γεγονός αυτό ώθησε μερικούς μουσικολόγους να διακρίνουν κάποια επίρροη του Μποροντίν και ιδιαίτερα της συμφωνίας του σὲ μι ὕφεση. Ἡ δραματική ἀτμόσφαιρα τοῦ δευτέρου μέρους δημιουργείται με τὴν χρησιμοποίηση μιᾶς ἐκφραστικῆς μελωδίας, πού ἀκούγεται ἀπὸ τὰ φαγκόττα

καὶ πού συνεχίζεται, με καινούργιο θεματικό περιεχόμενο, ἀπὸ τὰ ἔγχορδα. Τὸ πρώτο θέμα τοῦ σκέρτσου στὰ βιολιά προσφέρει τὸ ρυθμικό του σκελετό σάν συνοδευτικό ὑπόβαθρο στὸ δεύτερο θέμα πού ἐκτελείται ἀπὸ τὸ φλάουτο καὶ τὸ φαγκόττο. Ἡ παρεμβολὴ τῆς χαριτωμένης μελωδίας τοῦ τρίο δημιουργεῖ μιὰ χαρακτηριστικὴ ἀντίθεση στὴν ἀτμόσφαιρα. Τὸ φινάλε, πού ἔρχεται χωρὶς διακοπή, χρησιμοποιεῖ δύο βασικά θέματα: ὁ μείζων καὶ ἀποφασιστικὸς χαρακτήρας τοῦ πρώτου ἔρχεται σὲ ἔντονη ἀντίθεση μετὰ τὸ μελαγχολικὸ τόνο τοῦ δευτέρου πού ἐπαναλαμβανόμενο ὁδηγεῖται σὲ μιὰ δραματικὴ κορύφωση. Καὶ τὰ δύο θέματα προσφέρουν τὰ θεματικὰ στοιχεία πού χρησιμοποιοῦνται στὴν κατάληξη.

Χάρης Ξανθοδάκης

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: **ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΡΙΔΗΣ**

ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

ΕΞΑΡΧΩΝ: **ΤΑΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ**

Α΄ ΒΙΟΛΙΑ

Πολίτης Σοφοκλής
Βράσκοι Δημήτριος
Δεσποτίδης Παντελής
Δρακοπούλου Ειρήνη
Ζαράλης Ίωάννης
Καθάκος Κωνσταντίνος
Κεφαλός Χριστόδουλος
Μαργαζιώτης Κωνσταντίνος
Μαργαρίτης Σταύρος
Σειράς Δημήτριος
Σέττας Κωνσταντίνος
Σταλήμερος Γεώργιος

Β΄ ΒΙΟΛΙΑ

Τόμπρας Σπυριδών
Καραμασούνας Άνδρέας
Άποστολίδου Έρη
Γαγγάδης Γεώργιος
Καψάλης Βύρων
Μακρή Άνναστασία
Μανδίκου Νατάσσα
Μπατζάκη Αικατερίνη
Παπαστάμου Κωνσταντίνος
Στεργίου Σπυριδών
Τζιμόπουλος Άγγελος
Τσοούτσος Σπυριδών
Χριστοδοπούλου Μιχαήλ

ΒΙΟΛΙΑΙ

Πουμπουρίδης Γεώργιος
Βατικιώτης Ίωάννης
Γιαλούρης Ίωάννης
Κάρδαρης Νικόλαος
Κινδύνης Γεώργιος
Παναγοπούλου Μαρίνα
Παρουσιάδου Έλενη
Παυλίδης Άθηνάγρας
Χαλκουτσάκη Αικατερίνη

ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΛΑ

Ταχιάτης Σωτήριος
Κοφίνο Γεώργιος
Βλαχόπουλος Κωνσταντίνος
Κατσικάκης Γεώργιος
Κόκκορη - Κάφυρη Μαρία
Κύρου Κωνσταντίνος
Μαρμαρίδης Παναγιώτης
Μπενετάντος Κοσμάς
Σασαρώλης Αίμιλιος
Ταχιάτης Στυλιανός

ΒΑΘΥΧΟΡΔΑ

Τζουμάνης Άλέξανδρος
Ροδουσάκης Άνδρέας
Γιαννούτσος Άναστάσιος
Κατσιφέρης Άναστάσιος
Μαρκογιαννάκης Χαράλαμπος
Μαρκογιαννάκης Εύαγγελος
Συρογιαννούπουλος Άνδρέας
Χατζησεσές Σάββας

ΦΛΑΟΥΤΑ

Ρούτιμαν Ούρος
Ρέγγιος Σπυριδών
Τσιλιμπάρης Νικόλαος

ΟΜΠΟΕ

Σιελέ Κλαύδιος
Χριστόπουλος Εύαγγελος
Νέτσος Ήλιος

ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΚΟΡΝΟ

Κουμπής Δημήτριος

ΚΛΑΡΙΝΟ ΜΠΑΣΣΟ

Καρδάμης Θεόφιλος

ΚΛΑΡΙΝΑ

Φαραντάνος Χαράλαμπος
Γκίνος Νικόλαος

ΦΑΓΚΟΤΑ

Άργυρόπουλος Σπυριδών
Καζιάνης Σπυριδών

ΚΟΡΝΑ

Κορατζίνος Νικόλαος
Τζαφέστας Κωνσταντίνος
Καραγιάννης Άδαμάντιος
Μπότος Γεώργιος
Παπαδόπουλος Νικόλαος
Σπίνουλου Νικόλαος
Τζαφέστας Τρύφων
Χυτήρης Σπυριδών

ΤΡΟΜΠΕΤΤΕΣ

Καρυώτης Κωνσταντίνος
Κάφυρης Δημήτριος
Βορίσης Σταύρος
Δημητρίου Άθανάσιος
Παναγιωτόπουλος Βασίλειος

ΤΡΟΜΠΟΝΙΑ

Πυλαρινός Διονύσιος
Κοσκινάς Νικόλαος
Βάγιας Σταύρος
Κλαβανίδης Άναστάσιος

ΤΟΥΜΠΑ

Δημαρόγκωνας Νικόλαος

ΤΥΜΠΑΝΑ

Συμεωνίδης Άλέξανδρος
Άργυρόπουλος Χαράλαμπος

ΑΡΠΑ

Κρίθαρη Άλίκη

ΚΡΟΥΣΤΑ

Νομικός Έμμανουήλ

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ - REX

14η ΣΥΝΑΥΛΙΑ

ΔΕΥΤΕΡΑ 3 ΜΑΡΤΙΟΥ 1975 ΩΡΑ 20.30

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

ΔΙΑΜΑΝΤΗΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΟΛΙΣΤ

JEANNE - MARIE DARRÉ (πιάνο)

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

1. F. BARSANTI

Κοντσέρτο γκρόσσο έργον 3 αριθμ. 4 γιά 2 κόρνα, τύμπανα
και έγχορδα (α' έκτελεσις)

2. F. LISZT

Κοντσέρτο αριθ. 1 γιά πιάνο και όρχήστρα σε μι ύφεσι μείζονα

3. W.A. MOZART

Συμφωνία σε ρε μείζονα Κ.Β. 181

4. I. STRAVINSKY

«Τό Πουλι τής Φωτιάς»

Εισιτήρια πρὸς δραχ. 50, 40, 30 και διὰ τούς σπουδαστάς και μαθητάς ἐν γένει δραχ. 10
πωλοῦνται εἰς τὸ ταμείον τοῦ Θεάτρου Κοτοπούλη "REX" ὁδὸς Πανεπιστημίου ἀριθμ. 48
τηλεφ. 614.344 ἐκάστην Πέμπτην, Παρασκευὴν, Σάββατον, Κυριακὴν και Δευτέραν
κατὰ τὰς ὥρας 9-13,30 και τὸ ἀπόγευμα τῆς ἡμέρας τῆς συναυλίας ἀπὸ ὥρας 17ης.

